

Tik Tak Een televisieprogramma voor peuters waarvan de makers van *Uil* en *De dagen* vooral het devies 'afwisseling' schijnen onthouden te hebben. Coherentie wordt hier verward met presentatie binnen een overkoepelende structuur.

Uil In drie van de zeven titels komt een dier voor. Dierenpersonages zijn erg populair in kleutervoorstellingen. Op zich is daar niets op tegen, maar soms stel ik me wel vragen naar de meerwaarde van de dierkeuze (zoals bij *Uil*). Een groter probleem is de acteerstijl die het vertolken van dieren met zich meebrengt. Dit was het meest problematische aspect aan *Paard Parel en boer Dees*.

Versjes Ze komen in heel wat voorstellingen voor. Hun poëtische kwaliteit is zeer ongelijk.

Waarneming 'De veronderstellingen van de volwassenen komen systematisch niet overeen met de waarnemingen van de kinderen. Deze conclusie geldt vooral wanneer het gaat om zaken die door de volwassenen als angstaanjagend zijn ingeschat - agressie en slechtheid -, maar positief ervaren worden door de kinderen. Het betreffen ook clichés en

populaire mythen die tegenwoordig door de publieke opinie negatief beoordeeld worden, maar door de kinderen als positief beoordeeld worden.' Aldus Roger Deldime over een onderzoek van zijn instituut naar de affectieve weerslag van een toneelstuk op 10-12 jarigen.

Dat ook de waarneming van 3- tot 5-jarigen onvoorspelbaar is, ervaar ik als moeder van twee kleuters regelmatig. Een voorstelling opbouwen vanuit een doelgerichtheid naar het jonge publiek toe lijkt me dus niet alleen niet wenselijk, maar ook onhaalbaar. Net zoals bij een volwassen publiek zal de waarneming bovendien nog individuele verschillen vertonen naargelang de culturele bagage en eventuele theater-ervaring, de voorkennis, beweegredenen en verwachtingen, lichamelijke toestand, samenstelling van de zaal, enzovoort.

X-as Waarom bewegen zo weinig voorstellingen zich op het semiotische, associatieve vlak, in een cyclisch tijdsverloop en vanuit een gelijkwaardige opstelling ten opzichte van het kleuterpubliek?

Y-as Waarom nemen zoveel kleutervoorstellingen zonder nadenken het symbolische, ordenende, lineair verlopende

communicatiepatroon over van de meerderheid van de voorstellingen voor volwassenen? Moet hier ook de oorzaak gezocht worden van de vaak neerwaartse relatie met het jonge publiek, hetzij beleidend en betuttelend, hetzij optillend?

Zingen In de drie Vlaamse voorstellingen wordt er gezongen: van op het randje van vals en soms wat bibberig in *Uil* (let wel: het ging om een vervangende actrice) tot zeer professioneel in beide andere voorstellingen. Ronduit ergerlijk is de manier waarop de mooie zangpartijen in *De dagen* worden 'ingepast'. Het kan niet anders dan dat ze op de lachspieren van de kinderen werken. Of: hoe heen en weer schipperen tussen artistieke aanzetten en zich aanpassen aan het doelpubliek ook door de kinderen niet ernstig genomen wordt.

Marleen Baeten

Een Goede Week Courant d'Air | Living Theatre [werktitel]

[18.03 - 04.04]

vr 18 maart
Rendez-Vous

di 22 maart
Annie Griffin speelt 'How to act better'

wo 23 maart
Los Cojones del Toro
speelt 'Oef, 't wordt beter weer!'

do 24 maart
Nieuw West speelt 'Donald'

vr 25, za 26 en zo 27 maart
Grand Magasin speelt
'Le catalogue de Bruxelles | Een lege Beurs'

vr 25 maart
Schönberg Kwartet/Rotterdams Conservatorium
spelen 'Triumph of Death'
[oratorium van F. Rzewski en A. Schönberg]

di 29 maart
videowerk van

André Colinet en Konrad Maquestieau

wo 30 maart
Tg Stan speelt 'Measure for Measure'

do 31 maart
Ann De Donder en Paul Verrept
spelen 'Veerle Vangenechten november '63'

do 31 maart en vr 1 april
Het muziek Lod speelt 'De Aftelling'

vr 1 april
Brusselse Senioren
spelen 'Oakhlahoma [Previsited]'

za 2, zo 3 en ma 4 april
Theaterkollektief 395,- speelt 'Frank's World'

Info 02 513 82 90